

— Значи, въ всѣка радиоактивна руда се намира и олово, получено отъ радия?

— Ти разсждавашъ много добре. Точно тѣй: въ всѣко радиоактивно находище има повече или по-малко олово, получено отъ разпадането на радиоактивнитѣ елементи. Азъ не случайно казахъ *повече или по-малко*, защото навсѣкжде неговото количество не е еднакво. То ще зависи не само отъ количеството на радиоактивнитѣ елементи, но и отъ времето, презъ което тѣ сж се разпадали. Затова, по количеството на радиооловото (нека да го наречемъ така) можемъ да пресмѣтнемъ, колко дълго е живѣла една радиоактивна руда. А това време отговаря приблизително на старостѣта на земната кора. Ето ти радиятъ въ ролята на вѣченъ календаръ! Въ тая насока ученитѣ сж правили много изследвания, като сж имали радиоактивни руди отъ всички части на свѣта. Като сж вземали предъ видъ скоростѣта, съ която се разпадатъ радиоактивнитѣ елементи, тѣ сж опредѣляли старостѣта на находището. Намѣренитѣ отъ ученитѣ цифри се колебаятъ между 250 и 300 милиона години. Това е геологическата възраст на радиоактивнитѣ минерали.

— Азъ виждамъ, ти почвашъ да се уморявашъ. Свършвамъ — още малко. Радиятъ донесе много нови нѣща за чистата и приложната наука. Съ откриването на радия се внесе едно свършено ново разбиране за строежа на веществото (материята). Старитѣ разбирания бѣха обърнати съ главата надолу. До откриването на радия се мислѣше, че атомътъ е неразложимо, плѣтно зрънце. Сега се знае, че атомътъ нито е неразложимъ, нито е плѣтенъ, нито е просто зрънце, а е кухня сложна постройка — цѣла слънчева система. Впрочемъ, за строежа на атома бихме могли да си поприказваме другъ пжтъ, ако се интересувашъ. Изследванията върху радиоактивнитѣ елементи тласнаха много бързо напредъ наукитѣ химия и физика. Но радиятъ даде ценни приноси